

SLOVENSKÁ
FILHARMÓNIA

ABONENTNÝ
CYKLUS

— DE —

29. 1. 2026 | štvrtok | D3
30. 1. 2026 | piatok | E3
Koncertná sieň SF | 19.00

77. KONCERTNÁ SEZÓNA

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA
SLOVENSKÝ FILHARMONICKÝ ZBOR
PETR ALTRICHTER *dirigent*
ZUZANA KADLČÍKOVÁ *zbormajsterka*
SIMONA HOUDA ŠATUROVÁ *soprán / Dievča*
RICHARD SAMEK *tenor / Umrlec*
JIŘÍ BRÜCKLER *barytón / Rozprávač*

Antonín Dvořák (1841 – 1904)

Svatební košile, balada pre sóla, zbor a orchester,

op. 69

80'

Predohra

Coro „Už jedenáctá odbila“

Soprano solo „Žel bohu, žel, kde můj tatíček?“

Tenore e Basso solo e Coro „Pohnul se obraz na stěně“

Duetto. Soprano e Tenore solo „Hoj, má panenko, tu jsem již!“

Basso solo e Coro „Byla noc, byla hluboká“

Basso solo e Coro „A on tu napřed skok a skok“

Duetto. Soprano e Tenore solo „Pěkná noc, jasná“

Basso solo e Coro „Knížky jí vzal a zahodil“

Basso solo e Coro „A on vždy napřed - skok a skok“

Duetto. Soprano e Tenore solo „Pěkná noc, jasná v tento čas“

Basso solo e Coro „A byla cesta nížinou“

Duetto. Soprano e Tenore solo „Pěkná noc, jasná v tu dobu“

Basso solo e Coro „Tu na planině široké“

Duetto. Soprano e Tenore solo „Hoj, má panenko, tu jsme již“

Basso solo e Coro „Skokem přeskočil ohradu“

Basso solo e Coro „A tu na dvěře: buch, buch, buch!“

Soprano solo „Maria Panno, při mně stůj“

Basso solo e Coro „A slyš, tu právě nablízce“

Vzostupy a pády sprevádzali a formovali život mnohých významných skladateľov. Český skladateľ **Antonín Dvořák** nebol výnimkou. Vytrvalé predieranie sa hudobnou kariérou a skladateľova trpezlivosť priniesli v roku 1875 vytúžené ovocie. Dvořák úspešne získal štátne štipendium, o ktoré požiadal a ktoré bolo udeľované mladým nemajetným umelcom. Najvyššia možná suma 400 zlatých bola pre mladého skladateľa a jeho rodinu významnou finančnou podporou. Dvořákovi sa podarilo toto štipendium, o ktorom ako člen poroty rozhodoval aj Johannes Brahms, získať päťkrát za sebou. Brahms od začiatku vnímal Dvořákov výrazný talent a odporučil jeho diela významnému nemeckému vydavateľstvu Fritz Simrock. Vďaka tejto spolupráci sa Dvořákovi otvorili dvere k potrebným medzinárodným kontaktom. V tomto období komponuje skladateľ napr. *Moravské dvojzpěvy* a *Slovanské tance*, ktorými si Dvořák získal pozornosť kritiky práve v nemecky hovoriacich krajinách. Intenzívne a úspešné kompozičné obdobie vystriedala rodinná tragédia – smrť dcéry Josefy dva dni po narodení, v auguste 1877 smrť ročnej dcéry Růženy po otrave fosforom a o mesiac na to zomiera na kiahne triapolročný syn Otakar. Už po smrti prvého dieťaťa, dcéry Josefy, skomponoval Dvořák klavírnu verziu svojej preslávenej *Stabat mater*. Po smrti dcéry Růženy a syna Otakara sa k titulu vrátil a odel ho do finálneho orchestrálneho šatu. Práve *Stabat mater* otvorila skladateľovi ďalšie významné dvere. Dielo preniklo až do Anglicka, v ktorom sa už od čias G. F. Händla pestovala silná tradícia v uvádzaní vokálno-inštrumentálnych a zborových kompozícií. Premiéra *Stabat mater* v Londýne v marci 1883 dosiahla u londýnskeho publika mimoriadny úspech. O rok neskôr už sám skladateľ dirigoval svoje dielo v prestížnej Royal Albert Hall.

Triumf Dvořákovej hudby prilákal anglické hudobné inštitúcie a festivaly, ktoré si u skladateľa začali objednávať nové kompozície. Už v priebehu roka dostal objednávku na vytvorenie veľkého vokálno-inštrumentálneho diela, ktoré malo byť uvedené na festivale v Birminghame. Dvořák najskôr uvažoval o napísaní oratória na vybraný námet z českej histórie. Zamýšľal sa nad postavami sv. Václava a Jana Husa. O tomto zámere informoval aj svoju libretistku Mariu Červinkovú-Riegrovú. Konečné rozhodnutie však nakoniec padlo na zbierku *Kytice* od Karla Jaromíra Erbena, z ktorej si zvolil baladu ***Svatební košile***. Na novom diele pracoval od apríla do novembra 1884. V liste svojmu priateľovi Aloisovi Göblovi vyjadril Dvořák veľkú radosť z prebiehajúcej práce na novej kompozícii. Uvažoval, že tento titul prekoná po každej stránke všetky jeho dovtedajšie diela, vrátane *Stabat mater*. Zároveň svojho priateľa prosil o mlčanlivosť, pretože nechcel, aby jeho slová vyzneli ako samochvála. Po ukončení kompozičného procesu bola kantáta *Svatební košile* hneď v nadchádzajúcom roku 1885 vydaná vydavateľstvom Novello.

Balada Karla Jaromíra Erbena bola z hľadiska tematického markantne podobná balade *Lenora*, ktorej autorom bol nemecký básnik Gottfried August Bürger. Jej dramatický dej ponúka rozmanité možnosti kontrastného hudobného vyobrazenia jednotlivých scén a charakteristiky postáv. Dvořák tieto možnosti využil s neobmedzenou fantáziou. Popritom sa nevytráca tektonická jednota a uzavretosť celku. Dôležitým inšpiračným zdrojom bola strhujúca rytmickosť Erbenových veršov. Prostredníctvom svojej hudby dokázal Dvořák vskutku účinne posilniť ich spád. Vďaka motívu zostupnej kvinty prelínajúcej sa naprieč jednotlivými časťami, nestráca dielo homogenitu. Dvořák dosiahol v tomto diele absolútne pochopenie textu a dokonalé splynutie s veršami do jedného unikátneho celku. Zhudobnenie Erbenovej balady je jedným z vrcholných prejavov geniality skladateľa. Mimoriadne vynaliezavá melódika, osobitá rytmika, ako aj dramatický výraz charakterizujú toto dielo. Forma kantáty je podmienená samotnou povahou textu. Dvořák zveril dialógy dievčaťa a umrlca sólovému sopránu a tenoru. Postava rozprávača pripadla barytónu a zboru. Pri premiére diela, ktorá sa uskutočnila 28. a 29. marca 1885 v Plzni (ešte pred anglickým uvedením), sa v sólových partoch predstavili Berta Schmidtová-Smetanová ako Dievča, Alois Schmidt ako Umrlec a úlohy Rozprávača sa zhostil Hugo Krčíčka. Rozsiahla kompozícia presne dodržiava sled scén, tak ako plynú v literárnej predlohe. V úvodnom sopránovom monológovi si dievča spomína na svojho milého, ktorý odišiel do cudziny. Modlí sa k Panne Márii za jeho šťastný návrat domov. V závere svojho monológovi sa rúha – ak sa jej milý nevráti, radšej zomrie. Za oknom izby sa zjaví umrlec. Predstiera, že je jej milý a pozýva ju k sebe domov. Dievča súhlasí a vydáva sa s umrlcom na hrôzostrašnú cestu nočnou krajinou. Počas nej umrlec postupne odhadzuje predmety, ktoré si dievča zobralo so sebou – krížik, ruženec a modlitebnú knižku. Spolu prídu až na cintorín – práve ten je domovom umrlca. Až tu si dievča uvedomí svoju veľkú chybu. Zachráni ju až ospravedlňujúca modlitba k Panne Márii a prvé ranné slnečné lúče.

Po plzenskej premiére bola kantáta uvedená aj na spomínanom festivale v Birminghame, pre ktorý Dvořák kantátu skomponoval. Pre anglické prostredie bolo dielo uvedené pod názvom *The Spectre's Bride*, ktorý sa stal mimo Česka zaužívaným. Samotný český názov diela odkazoval na starý ľudový zvyk, ktorý bol zároveň jedným z motívov literárnej predlohy. Podľa tradície, dievčatá pred svadbou venovali svojim nastávajúcim vlastnoručne ušité svadobné košeľe... Pri anglickej premiére diela, ktorá sa uskutočnila 27. marca 1885, sa pod skladateľovou dirigentskou taktovkou predstavil stopäťdesiatčlenný orchester a monumentálny štyristočlenný zbor. Uvedenie tohto diela bolo ďalším skladateľovým zahraničným triumfom. Úspech prekonal všetky skladateľove očakávania. Dvořákovu kantátu

anglické publikum prijalo s priam neuveriteľným nadšením. Dobová kritika spomína: „*Svatební košile vzbudili skutočnú senzáciu...*“ (The Standard) alebo „*Bez rozpakov opakujeme presvedčenie, že Svatební košile sú najoriginálnejšou a najvýznamnejšou skladbou svojho druhu, aká bola doposiaľ prevedená na birminghamských slávnostiach.*“ (The Birmingham Daily Post) Nasledovalo množstvo ďalších uvedení diela v mestách ako napríklad Londýn, Edinburgh, Glasgow, Chicago, Boston a ďalšie... Pre festival v Birminghame skomponoval Dvořák neskôr aj svoje *Requiem*, uvedené v roku 1891. Úspešné návštevy Britských ostrovov sú spojené aj s uvedením *Symfónie č. 7 d mol, op. 70* v Londýne (1885), ako aj s oratóriom *Svätá Ludmila*, ktoré Dvořák skomponoval pre festival v Leeds (1886). Skladateľove kontakty s Anglickom vyvrcholili v júni 1891, kedy mu bol univerzitou v Cambridge udelený čestný doktorát.

Andrej Prachár

Antonín Dvořák

Svatební košile

(Karel Jaromír Erben)

1.

Už jedenáctá odbila,
a lampa ještě svítila,
a lampa ještě hořela,
co nad klekadlem visela.

Na stěně nízké světničky
byl obraz boží rodičky,
rodičky boží s děťátkem,
tak jako růže s poupátkem.

A před tou mocnou světicí
viděti pannu klečící:
klečela, líce skloněné,
ruce na prsa složené;
slzy jí z očí padaly,
čelem se ňádra zdvihaly.
A když slzička upadla,
v ty bílé ňádra zapadla.

2.

„Žel bohu, kde můj tatíček?
Již na něm roste trávniček!
Žel bohu, kde má matička?
Tam leží - podle tatíčka!
Sestra do roka nežila,
bratra mi koule zabila.

Měla jsem, smutná, milého,
život bych dala pro něho!
Do ciziny se obrátil,
potud se ještě nevrátil.

Do ciziny se ubíral,
těšil mě, slzy utíral:
„Zasej, má milá, zasej len,
vzpomínej na mne každý den,
první rok přádla hledívej,
druhý rok plátno polívej,
třetí košile vyšívej:
až ty košile ušiješ,
věneček z routy poviješ.“

Již jsem košile ušila,
již jsem je v truhle složila,
již moje routa v odkvětě,
a milý ještě ve světě,
ve světě šírém, širokém,
co kámen v moři hlubokém.
Tři léta o něm ani sluch

živ-li a zdráv – zná milý bůh!
Maria, panno přemocná,
ach budiž ty mi pomocna:
vrať mi milého z ciziny,
květ blaha mého jediný;
milého z ciziny mi vrať –
aneb život můj náhle zkrát:
u něho život jarý květ –
bez něho však mě mrzí svět.
Maria, matko milosti,
buď pomocnicí v žalosti!“

3.

Pohnul se obraz na stěně –
i vzkřikla panna zděšeně;
lampa, co temně hořela,
prskla a zhasla docela.
Možná, žeť větru tažení,
možná i – zlé že znamení!
A slyš! na záspí kroků zvuk
a na okénko: ťuk, ťuk, ťuk!
„Spíš, má panenko, nebo bdíš?

4.

Hoj, má panenko, tu jsem již!
Hoj, má panenko, co děláš?
A zdalipak mě ještě znáš,
aneb jiného v srdci máš?“
„Ach můj milý, ach pro nebe,
tu dobu myslím na tebe;
na tě jsem vždycky myslila,
za tě se právě modlila!“
„Ho, nech modlení – skoč a pojd',
skoč a pojd' a mě doprovod';
měsíček svítí na cestu:
já přišel pro svou nevěstu.“
„Ach proboha, ach co pravíš?
Kam bychom šli – tak pozdě již!
Vítr burácí, pustá noc,
počkej jen do dne – není moc.“
„Ho, den je noc, a noc je den –
ve dne mé oči tlačí sen!
Dřív než se vzbudí kohouti,
musím tě za svou pojmuti.
Jen neprodlévej, skoč a pojd',
dnes ještě budeš moje choť!“

5.

Byla noc, byla hluboká,
měsíček svítí z vysoka

a ticho, pusto v dědině,
vítr burácel jedině.

6.

A on tu napřed – skok a skok,
a ona za ním, co jí krok.
Psi houfem ve vsi zavýli,
když ty pocestné zvětřili;
a vyli, vyli divnou věc:
žetě nablízku umrlec!

7.

„Pěkná noc, jasná – v tu dobu
vstávají mrtví ze hrobů,
a nežli zvíš, jsou tobě blíž –
má milá, nic se nebojíš?“

„Což bych se bála? Tys se mnou,
a oko boží nade mnou. –
Pověz, můj milý, řekni přec,
živ-li a zdráv je tvůj otec?
Tvůj otec a tvá milá máť,
a ráda-li mě bude znát?“

„Moc, má panenko, moc se ptáš,
jen honem pojď – však uhlídáš.
Jen honem pojď – čas nečeká,
a cesta naše daleká.
Co máš, má milá, v pravici?“

„Nesu si knížky modlicí.“

„Zahod' je pryč, to modlení
je těžší nežli kamení!
Zahod' je pryč, ať lehce jdeš,
jestli mi postačiti chceš.“

8.

Knížky jí vzal a zahodil,
a byli skokem deset mil.
A byla cesta výšinou,
skalami, lesní pustinou;
a v rokytí a v úskalí
divoké feny štěkaly;
a kulich hlásal pověsti:
žetě nablízku neštěstí. –

9.

A on vždy napřed – skok a skok,
a ona za ním, co jí krok.
Po šípkoví a po skalí
ty bílé nohy šlapaly;
a na hloží a křemení
zůstalo krve znamení.

10.

„Pěkná noc, jasná – v tento čas
mrtví s živými chodí zas;
a nežli zvíš, jsou tobě blíž –
má milá, nic se nebojíš?“

„Což bych se bála? Tys se mnou,
a ruka Páně nade mnou. –
Pověz, můj milý, řekni jen,
jak je tvůj domek upraven?
Čistá světnička? Veselá?
A zdali blízko kostela?“

„Moc, má panenko, moc se ptáš,
však ještě dnes to uhlídáš.
Jen honem pojď – čas utíká,
a dálka ještě veliká.
Co máš, má milá, za pasem?“

„Růženec s sebou vzala jsem.“
„Ho, ten růženec z klokočí
jako had tebe otočí!
Zúží tě, stáhne tobě dech:
zahod' jej pryč - neb máme spěch!“
Růženec popad, zahodil,
a byli skokem dvacet mil.

11.

A byla cesta nížinou,
přes vody, luka, bažinou;
a po bažině, po sluji
modrá světélka laškují:
dvě řady, devět za sebou,
jako když s tělem k hrobu jdou;
a žabí havěť v potoce
pohřební píseň skřehoce. –

A on vždy napřed – skok a skok,
a jí za ním již slábne krok.
Ostřice dívku ubohou
břitvami řeže do nohou;
a to kapradí zelené
je krví její zbarvené.

12.

„Pěkná noc, jasná – v tu dobu
spěchají živí ke hrobu;
a nežli zvíš, jsi hrobu blíž –
má milá, nic se nebojíš?“

„Ach nebojím, vždyť tys se mnou,
a vůle Páně nade mnou!
Jen ustaň málo v pospěchu,
jen popřej málo oddechu.

Duch slábne, nohy klesají,
a k srdci nože bodají!“

„Jen pojd' a pospěš, děvče mé,
však brzo již tam budeme.
Hosté čekají, čeká kvas,
a jako střela letí čas. –
Co to máš na té tkaničce
na krku na té tkaničce?“

„To křížek po mé matičce.“

„Hoho, to zlato proklaté
má hrany ostře špičaté!
Bodá tě - a mě nejinak,
zahod' to, budeš jako pták!

Křížek jí vzal a zahodil,
a byli skokem třicet mil. –

13.

Tu na planině široké
stavení stojí vysoké;
a úzká dlouhá okna jsou,
a věž se zvonkem nad střechou.

14.

„Hoj, má panenka, tu jsme již!
Nic, má panenka, nevidíš?“

„Ach proboha, ten kostel snad?
Ten hřbitov - a těch křížů řad?“

„To není kostel, to můj hrad!
To nejsou kříže, to můj sad!
Hoj, má panenka, na mě hled'
a skoč vesele přes tu zeď!“

„Ó nech mne již, ó nech mne tak!
Divý a hrozný je tvůj zrak;
tvůj dech otravný jako jed,
a tvoje srdce tvrdý led!“

„Nic se, má milá, nic neboj!
Veselo u mne, všeho hoj:
masa dost – ale bez krve,
dnes bude jinak poprvé! –
„Co máš v uzlíku, má milá?“

„Košile, co jsem ušila.“

„Netřeba jich víc nežli dvě:
ta jedna tobě, druhá mně.“

Uzlík jí vzal a s chechtotem
jej hodil na hrob za plotem.

„Nic ty se neboj, na mě hled'
a skoč za uzlem přes tu zeď.“

„Však jsi ty vždy byl přede mnou,
a já za tebou cestou zlou;
však jsi byl napřed po ten čas:
skoč a ukaž mi cestu zas!“

15.

Skokem přeskočil ohradu,
nic nepomyslel na zradu;
skočil do výše sáhů pět –
jí však již venku nevidět:
jenom po bílém obleku
zablesklo se jest v útěku,
a schrána její blízko dost –
nenadál se zlý její host!

Stojíť tu, stojí komora:
nizoučké dvěře – závora;
zavrzly dvěře za pannou
a závora jí ochranou.
Stavení skrovné, bez oken,
měsíc lištami šel jen;
stavení pevné jako klec,
a v něm na márách – umrléc.

Hoj, jak se venku rozmáhá hluk,
hrobových oblud mocný pluk;
šumí a kolem klapají
a takto píseň skuhrají:

„Tělu do hrobu přísluší,
běda, kdos nedbal o duši!“

16.

A tu na dvěře: buch, buch, buch!
burácí zvenčí její druh:
„Vstávej, umrlče, nahoru,
odstrč mi tam tu závoru!“

A mrtvý oči otvírá,
a mrtvý oči protírá,
sbírá se, hlavu pozvedá
a půlkolem se ohlédá.

„Bože svatý, rač pomoci,
nedej mne ďáblu do moci! –
Ty mrtvý, lež a nevstávej,
pánbůh ti pokoj věčný dej!“

A mrtvý hlavu položiv,
zamhouřil oči jako dřív. –

A tu poznovu – buch, buch, buch!
silněji tluče její druh:
„Vstávej, umrlče, nahoru,
otevři mi svou komoru!“

A na ten hřmot a na ten hlas
Se mrtvý zdvihá z prkna zas
a rámě ztuhlé naměří
tam závora kde u dveří.

„Spas duši, Kriste Ježíši,
smiluj se v bídě nejvyšší! –
Ty mrtvý, nevstávej a lež;
pánbůh tě potěš – a mne též!“

A mrtvý zas se položiv,
natáhnul údy jako dřív. –

A znova venku: buch, buch, buch!
a panně mizí zrak i sluch!

„Vstávej, umrlče, hola hou,
a podej mi sem tu živou!“

Ach běda, běda děvčeti!
Umrlý vstává potřetí
velké, kalné své oči
na polomrtvou otočí.

17.

„Maria Panno, při mně stůj,
u syna svého oroduj!
Nehodně jsem tě prosila:
ach odpusť, co jsem zhřešila!
Maria, matko milosti,
z té moci zlé mě vyprosti.“

18.

A slyš, tu právě nablízce
kokrhá kohout ve vísce;
a za ním, co ta dědina,
všecka kohoutí družina.

Tu mrtvý, jak se postavil,
pádem se na zem povalil,
a venku ticho – ani ruch:
zmizel dav, i zlý její druh. –

Ráno když lidé na mši jdou,
v úžasu státi zůstanou:
hrob jeden dutý nahoře,
panna v umrlčí komoře,
a na každičké mohyle
útržek z nové košile. –

Dobře ses, panno, radila,
na boha že jsi myslila
a druha zlého odbyla!
Bys byla jinak jednala,
zle bysi byla skonala:
tvé tělo bílé, spanilé,
bylo by co ty košile!

SIMONA HOUD ŤATUROV

Nositelka Ceny Nadcie Charlotty a Waltera Hamelovcov za vynikajce spevcke vkony a Ceny Thlie za najlepší opern vkon v roku 2001, vyŤtudovala spev na Konzervatriu v Bratislave. Vo svojom spevckom vzdelan dalej pokračovala na kurzoch s Ileanou CotrubŤ a Margreet Honig v Amsterdame. K vrcholom poslednch sezn pat spoluprac s Viedenskou filharmniou (H. Blomstedt), Orchestre Philharmonique de Radio France (K. Urbaski), Viedenskmi symfonikmi (A. Orozco-Estrada), turn s Bamberger Symphoniker (J. HrŤa a M. Honck) i inkovanie v predstaven Trilogia Mozart Da Ponte ako Donna Anna a Grfka v bruselskom La Monnaie. Pravidelne hostje v Nrodnom divadle v Prahe, La Monnaie v Bruseli, Aalto-Musiktheater Essen, Opere vo Frankfurte, Semperoper Dresden, Teatro Coln v Buenos Aires, Thtre du Chtelet, Theater an der Wien i Megaron Mousikis.

K jej profilovm rolm pat Donna Anna, Konstanze, Violetta Valry, Gilda, Lucia, Pamina, Madame Cortese, Adina, Sandrina i Ilia. Koncertovala v Carnegie Hall s Philadelphia Orchestra, v Suntory Hall s NHK Symphony Orchestra Tokyo, na podujatch Salzburger Festspiele, Tanglewood Music Festival, na festivaloch v Edinburghu a Lucerne, spolupracovala s Boston Symphony Orchestra, Toronto Symphony Orchestra, Mnchner Philharmoniker, London Philharmonic Orchestra, Orchestre de Paris, Osaka Symphony, Izraelskou filharmniou a dalŤimi.

Ťaturov nahrvala pre firmy Sony/BMG, Orfeo, Supraphon, Hnssler Classic, Carus Verlag a in. V roku 2009 dostala za slov CD Haydn Arias ocenenie Editor's choice od Gramophone Magazine, Cenu nemeckch kritikov ziskala nahrvka Mahlerovej Symfnie . 2 (Ch. Eschenbach, Philadelphia Orchestra). Jej CD Decade zaha niekoľko svetovch premirri J. Mysliveka a tieŤ diela W. A. Mozarta. Vo filme Il Boemo, ktor ziskal eskho leva, prepoŤiala hlas primadonne Caterine Gabrielli. S klaviristom Markom Kozkom nahrala piesnov CD Nocturno (Ars Production, 2025). Umelci sa spoločne predstavia v Slovenskej filharmnii v ramci cyklu Piesnov veery 3. marca 2026.

RICHARD SAMEK

Absolvent Janáčkovskej akadémie múzických umení v Brne (A. Barová), po ukončení štúdia pokračoval v súkromných lekciách u Natalie Romanovej. Je laureátom viacerých medzinárodných súťaží, napr. Medzinárodnej speváckej súťaže A. Dvořáka a speváckej súťaže M. Schneidera-Trnavského. V roku 2006 debutoval na javisku Národného divadla v Brne.

Je stálym hosťom Národného divadla v Prahe, kde sa predstavil v úlohách ako Werther (J. Massenet), Rodolfo (Bohéma), Belmonte (Únos zo serailu), Tamino (Čarovná flauta), Don Ottavio (Don Giovanni), Princ (Rusalka), Jeník (Predaná nevesta), Alfredo (La traviata) a iné. Pravidelne účinkuje v Národnom divadle Brno, Národnom divadle moravskosliezskom, Slovenskom národnom divadle a nedávno sa predstavil v titulnej postave Samsona v premiére opery Samson a Dalila v Jihočeskom divadle v Českých Budějoviciach. Hostuje aj na zahraničných scénach ako Opéra de Reims, Opéra de Limoges, Opéra de Rennes, Anhaltisches Theater Dessau a Staatsoperette Dresden, Staatsoper Hannover, Aalto-Musiktheater Essen, Semperoper Dresden či Opernhaus Graz.

Podieľal sa na realizácii live nahrávky Straussovej operety Noc v Benátkach (Caramello) na Seefestspiele Mörbisch v Rakúsku, Smetanovej opery Dalibor s BBC Symphony Orchestra (J. Bělohlávek), ale aj Fibichovej Nevesty messinskej s Filharmóniou Magdeburg. Pre spoločnosť Supraphon nahrali s Dagmar Peckovou Mahlerovu Pieseň o Zemi.

Spolupracuje s významnými komornými a symfonickými orchestrami ako BBC Symphony Orchestra, Česká filharmónia, Filharmónia Brno, Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, PKF Prague Philharmonia, Symfonický orchester hl. m. Prahy FOK, Štátna filharmónia Košice či Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra.

Pravidelne vystupuje na významných medzinárodných hudobných festivaloch – MHF Dvořákova Praha, MHF Leoša Janáčka, Moravský podzim, MHF Pražské jaro, Seefestspiele Mörbisch, NF Smetanova Litomyšl a Svätováclavský hudobný festival.

JIŘÍ BRÜCKLER

Na Pražskom konzervatóriu študoval spev pod vedením Jiřího Kotouča, v štúdiách pokračoval na HAMU v Prahe u Romana Janála. Je víťazom Medzinárodnej speváckej súťaže Antonína Dvořáka v Karlových Varoch v kategórii Junior.

V Štátnej opere Praha hosťoval už v roku 2004 (Rusalka, Turandot). V sezóne 2011/2012 dostal na tejto scéne angažmán a v roku 2012 sa stal sólistom Opery Národného divadla a Štátnej opery. Naštudoval tu viacero postáv, ako napríklad Rodriga vo Verdiho Don Carlosovi, Figara v Rossiniho Barbierovi zo Sevilly, Dandiniho v Rossiniho Popoluške, Grófa Almavivu v Mozartovej Figarovej svadbe, titulnú úlohu vo Weinbergovej opere Švanda dudák, Marcella v Pucciniho Bohéme, ale aj Henryho Cuffa v Brittenovej Gloriane a ďalšie.

Na Cenu Thálie bol nominovaný v rokoch 2013 (Rodrigo – Verdi, Don Carlos) a 2024 (Vok – Smetana, Čertova stena). Od augusta 2018 je držiteľom Ceny riaditeľa Národného divadla pre umelcov do 35 rokov. Je pravidelným hosťom Divadla J. K. Tyla v Plzni, Národného divadla Brno (Rodrigo – Don Carlos, Gilgameš – Epos o Gilgamešovi, Valentin – Faust a Margaréta, Marcello – Bohéma, Ping – Turandot, Lescaut – Manon Lescaut) i na ďalších českých scénach.

V máji 2025 tiež stvárnil titulnú úlohu v opere Kráľ Roger od Karola Szymanowského v Národnom divadle v Brne. V sezóne 2025/2026 naštudoval úlohu Midaka v opere Legenda z Erinu (O. Ostrčil) pre Národné divadlo v Prahe, Voka (Čertova stena) v Národnom divadle v Brne a Grófa Almavivu (Figarova svadba) v divadle F. X. Šaldy v Liberci.

Spolupracuje s Bulharskou operou v Sofii, festivalmi Pražská jar a Dvořákova Praha, s orchestrami Budapest festival Orchestra, Českou filharmóniou, PKF Prague Philharmonia, Filharmóniou Brno, Pražským filharmonickým zborom a Českým filharmonickým zborom Brno. Na konte má spolupráce s dirigentmi ako Petr Altrichter, Semion Byčkov, Paul Daniel, Oliver Dohnányi, Plácido Domingo, Iván Fischer, John Fiore, Jakub Hrůša, Robert Jindra, Julia Jones, Petr Popelka, Lukáš Vasilek a ďalšími.

ZUZANA KADLČÍKOVÁ

Patrí k najvýraznejším zbormajstrom v Českej republike. Po štúdiách na JAMU spolupracovala s najlepšimi zbormi na českej scéne (Český filharmonický zbor Brno, zbor opery Národného divadla Brno). Zásadné zborové skúsenosti získala v Královohradeckom detskom zbore Jitro (Jiří Skopal). Absolvovala Pedagogickú fakultu Ostravskej univerzity (Hudobná výchova a Zborové dirigovanie pre SŠ) a Janáčkovu akadémiu múzických umení v Brne (Dirigovanie zboru a Dirigovanie orchestra). Je štipendistkou majstrovských dirigentských kurzov Internationale Sommerakademie – Reichenau v Rakúsku.

Prvé skúsenosti s operou získala ako korepetítorka v Divadle Antonína Dvořáka v Ostrave a v Moravskom divadle Olomouc, kde neskôr pôsobila aj ako dirigentka. Po materskej dovolenke nastúpila do Mestského divadla Brno, zameraného na muzikálový repertoár. Ako zbormajsterka spolupracovala so zbormi Kantiléna, Virtuosi di Mikulov, Ansámbl Forte, Ars Brunensis.

V roku 2013 debutovala ako dirigentka v Národnom divadle Brno s operou Sen noci svätajánskej (B. Britten). Ďalej spolupracovala s orchestrami ako Filharmónia Brno, Moravská filharmónia Olomouc, Janáčkov akademický orchester, Ars collegium, Orchester mladých brnenských symfonikov, operou Národného divadla Brno, Moravského divadla Olomouc, Slovenského národného divadla a Štátnou operou Praha. V rokoch 2018 – 2021 bola asistentkou zbormajstra Českého filharmonického zboru Brno a pripravovala zbor na operné festivaly v Nemecku (Heidenheim) a Rakúsku (Salzburg). V sezónach 2021 – 2025 pôsobila ako hlavná zbormajsterka a dirigentka v Slovenskom národnom divadle. K vrcholným spoluprácam patrí naštudovanie Suchoňovho Svätopluka, Verdiho Nabucca a Janáčkových Príhod Líšky Bystroušky. Aktuálne je hlavnou zbormajsterkou a dirigentkou Štátnej opery Praha, má za sebou dva úspešné debuty – naštudovanie Mozartovho Idomea a dirigentský debut v opere Manon Lescaut (G. Puccini). Zuzana Kadlčíková je pravidelne pozývaná do porôt zborových súťaží a ako lektorka zborových seminárov a workshopov.

SLOVENSKÝ FILHARMONICKÝ ZBOR

je prominentným reprezentantom slovenského profesionálneho zborového umenia. Do hudobného diania vstúpil v roku 1946 ako Miešaný zbor československého rozhlasu. Na poste zbormajstrov sa vystriedali viaceré významné osobnosti (J. M. Dobrodinský, Š. Klimo, P. Baxa, P. Procházka, M. Vach, J. Rozehnal, B. Juhaňáková, J. Chabroň, J. Rozehnal).

Kultivovanosť prejavu, zvuková rovnováha hlasových skupín, ale aj interpretačná pohotovosť, spoľahlivosť a príkladná umelecká disciplína sa premietajú do suverénnych výkonov, ktoré pri vzájomnej spolupráci ocenili mnohí renomovaní dirigenti ako C. Abbado, S. Baudo, B. de Billy, S. Byčkov, J.-C. Casadesus, J. Conlon, D. Dixon, Ch. von Dohnányi, V. Fedosejev, J. Ferencsik, D. Gatti, P. Halffter, R. Chailly, D. Kitajenko, Z. Košler, O. Lenárd, A. Lombard, F. Luisi, L. Maazel, K. Masur, Z. Mehta, F. Welser-Möst, A. Pedrotti, L. Pešek, K. Petrenko, D. Raikin, L. Rajter, H. Rilling, K. Richter, E.-P. Salonen, P. Schreier, P. Steinberg, H. Swarowsky, V. Talich, E. Villaume či R. Weikert.

Zbor spolupracoval s prestížnymi zahraničnými orchestrami ako napr. Berlínski a Viedenski filharmonici, Viedenski symfonici, Izraelská filharmónia či Orchestre de Paris. Svojimi výkonmi prispel k lesku významných medzinárodných festivalových podujatí (Salzburg, Londýn, Baden-Baden). SFZ získal medzinárodné ocenenie Oper! Awards 2023 v kategórii Najlepší spevácky zbor za spoluprácu s Berlínskymi filharmonikmi a K. Petrenkom v opernej produkcii *Piková dáma* na Veľkonočnom festivale v Baden-Badene a koncertoch v Berlínskej filharmónii (2022).

V koncertnej sezóne 2025/2026 čaká SFZ opätovné hostovanie vo Filharmónii Brno (R. Kružík) a v produkcii *Le Grand Macabre* G. Ligetiho vo Viedenskej štátnej opere (P. Heras-Casado). SFZ sa predstaví aj na podujatiach Národného divadla Košice, Štátneho komorného orchestra Žilina a na festivaloch Košická hudobná jar a Smetanova Litomyšl.

PETR ALTRICHTER

Jeden z najvýznamnejších českých dirigentov, ktorý získal medzinárodnú reputáciu svojou dynamickou a hlbokou interpretáciou symfonickej hudby. Pochádza z hudobníckej rodiny a hre na hudobných nástrojoch sa venoval od raného detstva. Absolvoval konzervatórium v Ostrave (lesný roh, dirigovanie). V štúdiách pokračoval na Janáčkovej akadémii múzických umení v Brne v odboroch dirigovanie orchestra (O. Trhlík, F. Jílek) a dirigovanie zboru (J. Veselka, L. Mátl).

Počas štúdia na JAMU spolupracoval ako zbormajster a dirigent s Brnianskym akademickým zborom, s ktorým získal mnohé ocenenia na zahraničných zborových súťažiach a festivaloch (Middlesbrough, Debrecín a d.). Roku 1976 sa zúčastnil slávnej dirigentskej súťaže v Besançone, kde obsadil druhé miesto a získal zvláštnu cenu Francúzskeho zväzu skladateľov. Po absolvovaní JAMU (1978) nastúpil najprv ako asistent dirigenta do Filharmónie Brno. V nasledujúcich rokoch pôsobil v Českej filharmónii, Filharmónii Bohuslava Martinů v Zlíne, Komornej filharmónii Pardubice, Symfonickom orchestri hl. m. Prahy FOK, Juhozápadnej nemeckej filharmónii v Kostnici (1993 – 2004), Kráľovskej liverpoolskej filharmónii (1997 – 2001) i vo Filharmónii Brno (2002 – 2009). V sezóne 2018/2019 zastával post hosťujúceho dirigenta orchestra Slovenská filharmónia. Petr Altrichter viedol orchestre po celom svete, vrátane Berlínskych symfonikov, Londýnskych filharmonikov, Japonského symfonického orchestra, Krakovskej filharmónie, Milánskeho orchestra, Symfonického orchestra v Rige, Symfonického orchestra RTL Luxemburg, Symfonického orchestra v Baden-Badene a Orquesta Filarmonica de Gran Canaria. V špičkových anglických telesách sa uplatňoval predovšetkým ako propagátor českej hudby. Medzinárodní sólisti s Altrichterom radi spolupracujú najmä pre jeho pohotovosť v orchestrálnych sprievodoch.

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

bola založená v roku 1949. Pri jej umeleckom zrode stáli dve významné osobnosti medzinárodného hudobného života V. Talich (1949 – 1952) a Ľ. Rajter (1949 – 1976). Na umeleckom profilovaní orchestra sa podieľali ďalší šéfdirigenti – T. Frešo, L. Slovák, L. Pešek, V. Verbickij, B. Režucha, A. Ceccato, O. Lenárd, J. Bělohlávek, V. Válek, P. Feranec, E. Villaume a J. Judd. V rokoch 2020 – 2025 bol šéfdirigentom Daniel Raiskin. V sezóne 2025/2026 budú Daniel Raiskin a Ondrej Olos spoločne pôsobiť ako stáli hostujúci dirigenti.

Slovenská filharmónia realizovala množstvo nahrávok pre rozhlas, tele víziu a hudobné vydavateľstvá OPUS, Supraphon, Panton, Hungaroton, JVC Victor, RCA, Pacific Music, Naxos a Marco Polo. Je pravidelným hosťom významných európskych hudobných pódíí a festivalov. V rámci svojich početných zahraničných zájazdov vystúpila v takmer všetkých európskych krajinách, na Cypre, v Turecku, USA a pravidelne hostuje na koncertných turné v Japonsku, Južnej Kórei, Ománe a Spojených arabských emirátoch.

V posledných rokoch absolvoval orchester Slovenská filharmónia turné okrem Japonska, Južnej Kórei aj v švajčiarskom Murtene, vystúpil na prestížnych pódíách ako Liederhalle Stuttgart či Kolínska filharmónia a koncertoval v Záhrebe, Maribore i na Festivale Krumlov s Maximom Vengerovom. V sezóne 2025/2026 orchester realizuje so stálym hostujúcim dirigentom D. Raiskinom pokračovanie nahrávok symfónií F. Schmidta. Orchester prijal pozvanie na koncerty v rámci cyklu Festspielhaus v Salzburgu, na Lednicko-Valtický festival, predstaví sa aj na domácich festivaloch Allegretto Žilina a Košická hudobná jar. V rámci zahraničných turné v sezóne 2025/2026 vycestuje Slovenská filharmónia do Španielska a Japonska, kde po jej boku vystúpia sólisti ako basbarytonista M. Mimica, huslistka A. Conunova či klaviristi N. Rodiles, A. Gorlatch a O. Scheps.

Slovenská filharmónia, Medená 3, 816 01 Bratislava, SR

Pokladnica Slovenskej filharmónie

Reduta, Nám. Eugena Suchoňa 1, Bratislava
otvorená v pracovných dňoch po – pia 12.00 – 18.00
a hodinu pred koncertom v mieste jeho konania
Zmena programu a interpretov vyhradená.

Rezervácie

+421 2 20 47 52 33, +421 2 20 47 52 93

vstupenky@filharmonia.sk

online predaj a rezervácie vstupeniek

www.filharmonia.sk

Predaj vstupeniek na vybrané koncerty aj v sieti Ticketportal

Slovenská filharmónia vyhotovuje obrazové snímky
a zvukové a zvukovo-obrazové záznamy z koncertov
a je oprávnená ich použiť primeraným spôsobom
na umelecké účely.

**NÁRODNÁ
BANKA
SLOVENSKA**
EUROSYSTEM

HRDÝ PARTNER SF

AUTO | *Prestige*
bigmedia
PREMIUM OUTDOOR

● RÁDIO
● DEVÍN

• tasr •

|| • Hudobný
život

OPERA
SLOVAKIA

Klasika
Plus.cz

MOA
kultúra

□ P E R A +

S I T A

Forbes

viva rádio

SME

tyždenník
slovenka

FinReport

CITYLIFE
ČO SA DEJE
V BRATISLAVE A OKOLÍ

THE
SLOVAK SPECTATOR

SLOVAKIA | ONLINE

Slovenská filharmónia je štátna príspevková
organizácia Ministerstva kultúry SR

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Stretneme sa na koncerte